

Prețuirea Actorului

Craiova și Teatrul Național din Craiova, de care astăzi a auzit o lume întreagă, dau îmbucurătoare semne de civilitate și în domeniul – atât de precar, la români – al cinstirii valorilor proprii. Anul 1997 a fost, din acest punct de vedere, un an fast și important.

Mai întâi a luat ființă, în aprilie, o fundație culturală purtând numele lui Amza Pellea, iar apoi a avut loc, în mai, prima ediție a Festivalului „Amza Pellea”, organizat de această fundație, al cărei inițiator este Ilarian Ștefănescu. Nu imperfecțiunile inerente începutului contează în astfel de cazuri, ci faptul că s-a pornit la drum și că fundația a început efectiv să lucreze, reușind să găsească și resursele financiare necesare

proiectelor sale. Asta înseamnă că a izbutit să-și facă înțelese intențiile și să determine o stare de spirit responsabilă din partea acelor întreprinzători cărora le merge bine și care pot sprijini viața culturală a orașului, ce presupune și cinstirea memoriei celor dispăruți, nu altfel decât prin fapte culturale ce se pot revindica de la un spirit tutelar.

Și iată că, la sfârșitul anului trecut, Naționalul craiovean ne-a invitat la sărbătorirea celor 30 de ani de teatru ai actorului Ilie Gheorghe. Cu alte cuvinte, luam cunoștință de faptul că, mai nou, oltenii știu să-și respecte și să-și cinstească nu numai morții, ci și viii. Ba încă să recunoască și contribuția regizorilor la formarea și perfecționarea actorului, căci la

Ilie Gheorghe, un Cațavencu perfect

sărbătorirea lui Ilie Gheorghe a fost invitat și Mircea Cornișteanu, regizor cu merite incontestabile în lansarea Teatrului Național din Craiova în primul planul vieții noastre teatrale, proces care n-a început după, ci înainte de 1989, doar „internaționalizarea” producându-se după această dată.

Alături de colegii noștri Ludmila Patlanjoglu și Marina Constantinescu, de Tudor Gheorghe și de alți intelectuali craioveni de frunte, ne-am străduit să omagiem cum se cuvine excepționala personalitate artistică a actorului și profesorului Ilie Gheorghe, plecat în urmă cu ani din Giubega Doljului pentru a ajunge să-l joace pe Shakespeare în țara sa și în limba sa, la Nottingham (Caliban din **Furtuna**). Ar fi de întrezărit, în cinstirea Actorului, și meritele managerului cultural excepțional care este Emil Boroghină, „punerea în pagină” a evenimentului având nu numai binecunoscuta cordialitate oltească, ci și un început de „ștaif”, care nu dă deloc rău.

Dacă pe lângă puzderia de diplome s-ar fi găsit și un premiu substanțial, consonant cu economia de piață spre care tindem, chiar că n-am fi avut nimica de zis.

VICTOR PARHON

Scenă din O scrisoare pierdută de Caragiale la TN Craiova, cu Tudorel Filimon și Ilie Gheorghe (regia: Mircea Cornișteanu)

foto: Dorjan Delureanu